

14 locis dicitur. Modo sic † ad hoc ut filia producatur in mundum opus est quod mater præcedat & sic causa suum causatum præcedat. §. minorem natu. supra de adoptio. I. nato & si parentibus, in primis. de inofici. testamen. sed mater & causa actionis non præcessit, ergo non est de actione & fidei filia hic dicendum. §. minor natu. supra allegato, & I. adopt. de adoptio. & præsertim cum Imperator summoperè in hoc libro bonum ordinem commenderet, ut §. primo, supra de iust. & iure, quod vero causa actionis non præcesserit patet. * quia nullus dominus vel quasi, possessoris, vel quasi sit. præcessit, & licet in titul. de retum diuisione, & de acquirendo rerum domino habentis, tamen alias causas non reperimus. Item de obligationibus, & si supra dictum sit. tamen iam sunt sublata. ut in titu. supra quibus modis tollitur obligatio, cum igitur omnis obligatio sit sublata, non erit potens ad producendum actionem, ut tradunt Doctor. supra, de obligat. in præc. † In secunda parte huius text. sic potest ratio dubitandi cadere, quæcumque fuit ab Imperatore. An action. esset ius persequendi in iudi. quod sibi debetur, & dubitatione faciebat, quia bonorum possessio quoque est ius persequendi quod sibi debetur. I. i. s. bonorum ff. de bonorum possess. que certum est quod non est action gloss. Bat. & alij in rubrica, & in l. prima C. qui admitti, Alexander in rubrica ff. de noui. oper. nunciarior. causam non. Possim plura addere. pro dubi. ratione, verum quia ex oppo. Doct. infra videbis obiectum. Tamen his dubit. iudi rationibus non obstantibus contrarium hic dicitur, & in prima parte quod superest ut de actionib. loquuntur. & 17 Tatio potest esse ista, quia ius nostrum spectet ad personas ad res, & ad actiones. §. fin. supra de iure naturali, gen. & ciui. & cū iā dīctū sit de personis & de rebus, supererat dicere de actionibus, vel ratio potuit esse illa quæ ex continuatione iutus in infra repertis. In secunda parte dicitur quod actio est ius persequendi ratio. Decidendi ex glo. & dōb. dictis infra patet. Non obstant ratiōnes dubitādi, & pri mō dum proponebatur, non præcessisse causam actionis realis, quia responderetur hoc esse fallum, quia de dominio directo non est dubium fuisse dictum in titu. de rerum diuisione in tit. de test. cum similibus, in quibus nobis ostenditur qualiter iure generali vel ciuiili dominio directa acquirantur, itē de vtili tractatum est in titu. de vscap. & in titu. de locat. & conduc. §. adeo, item de iure in re, testatum est in tit. de vscap. de seruit. & de vsc. & habitat. Item de quasi dominio dictum est, in d. tit. de vscap. item de iure quod causat Seruanam vel quasi, dictum est supra in tit. quib. mod. te contrahit obligat. & in tit. de locat. & conduc. cum simili. & cū intereat quod titulos particulares harum in teriatū Imp. non posuerit, quia impossibiliter hæc omnia librū huc instit. posse complecti. Nō obstat, quod in tit. supra quib. modo tollitur obligatio vel obligatio sublata, quia responderetur quod imperator ibi nō annulavit ac extinxit obligations, supra relatas, sed docuit modum tollendi eas obligations.

19 † Nō obstat secunda ratio quia responderetur quod licet bonorum possessio sit ius persequendi, tam in aliquibus est locupletior Actione, in aliquibus magis ægina, vel secundū & melius respondet quod bon. poss. est ius propter quod persequimur ut tradunt Doc. in d. ru. C. qui admitti & Dec in ij. lectu. aibi nu. § o. testatur hanc esse communem op. & quod ius propter quod persequimur differat ab hoc quo persequimur, patebit in ex glo. in verbo ius. Accedamus nunc ad Iustinia. texū leg. gendū. * Iust. † superest ut de actionibus loquamur. * Ben. ista est j pars huius litera. * Iust. action autem nihil aliud est quam ius persequendi in iud. quod sibi debetur. * Be. hæc est ij. pars & quoniā valde notabilis hæc litera est, T plura notabilia ex ea colligi poterunt. * Gom. & j. ex j. huius litera 22 verbo notandum puto, in verbo superest, T quod verbū superest denotat cōplemētū totale, & rei diminut. quod sic demōstro. Imp. in §. fin. supra de iure naturali dixit quod ius nostrū spectat ad personas, ad res, & ad actiones, de personis dictum est in lib. j. vñque ad titulum de rerum diuisione, itē de rebus dictum est à tit. de rerum diuisione vñque ad tit. de obligat. sed quia quadam erant circa obli. dicenda, ut in totum adimpleret quod in §. fin. decreuerat, cuius omissione argueret diminutionem partis. Ideo Imp. ponit hic titulum de action & virtut. verbo superest, per quod datur intelligi, quod id verbum significat implementum totius actus principialis & accessionis. Ad idem textus in princip. infra de offic. Iud. * Ben. & pro hoc facit text. in l. in fideicomiss. §. nunquam ff. de vscoris, vbi denotat argumentam nam dicitur ibi, T quod vngatus restituere quicquid supererit, tenetur etiam ad fructus, id ē sentit textus in l. Imper. §. fin. ff. de legislati ij. vbi rogatus restituere quicquid superest, tenetur & ad pecuniam rei vendita. * Gomes. sed in cōtranum f. cit. rex. in l. deduc. §. fin. ff. ad Treb. vbi dicitur T quod si reliquo tibi quod d ex hereditate superest, istud verbum superest denotat diminutionem & non augmentum, & sic non venient fructus qui ex illa hereditate processerunt, sed solū pars hereditatis, tamen posset responderi quod id est ibi denotat diminutionem, ut in minus quam possibile sit gratus heredes. Vel possumus dicere quod istud verbum superest regulē ut secundū subiectā materiā. arg. c. rogo. vj. q. iij. * Be. sed certe j. soli. non est bona, quia vbiq. somus in testatore & herede, ad eo quod vbiq. debet denotare diminutionē ut in minus quam posset, grauaret heredes, qua do re hac vlt. sol. melior erit, quod verbum superest regulēt secundū subiectā materiā, & ideo dicebat gl. & Bar. in d. iur. & in l. Titius. ff. ad Treb. 25 T quod si dicitur quicquid superest ex hereditate restituitur, tunc non venient fructus, sed si dicitur. reliquo quicquid superest ex bonis, venient fructus, quoniam bona non desinunt esse per additionē hereditatis, sed bene hereditas desinunt esse testatoris per additionē factā ab herede, quia confundit cum bonis heret. I. si plures §. filios, ff. de vulg. & pupilla, cū similibus, ideo fructus non intelliguntur hereditatis, nisi hi qui sunt percepti ante aditā hereditatem, sed cum bona per additionē non desinant esse testatoris, ideo fructus percepti post iditam hereditatem dicitur ex bonis, & ideo venient, & ita tenuit Imo. in d. Titius, & in l. b. dista. & in l. deduc. §. finali. ff. ad Trebel. ra men